07/09/2021

Βεροίας: “Ζούμε σε έναν κόσμο γεμάτο προκλήσεις”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Νεομαρτύρων στη Χαλάστρα Θεσσαλονίκης, με την ευκαιρία της εορτής του προστάτου και πολιούχου της πόλεως Αγίου Αθανασίου του Κουλακιώτου χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, τη Δευτέρα 6 Σεπτεμβρίου το απόγευμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: *“Η ομολογία όμως και το μαρτύριο του αγίου νεομάρτυρος Αθανασίου του Κουλακιώτου δεν είχε σημασία μόνο την εποχή κατά την οποία συνέβη. Έχει σημασία και σήμερα, σε μία εποχή που δεν ζούμε βέβαια υπό την εξουσία ενός αλλοθρή-σκου κατακτητού, ο οποίος μας ζητά να αρνηθούμε την πίστη μας, ζούμε όμως σε ένα κόσμο γεμάτο από προκλήσεις, σε έναν κόσμο γε-μάτο από παγίδες και πειρασμούς, τους*

οποί-ους χρησιμοποιεί ο πονη-ρός για να μας εξαπατήσει και να μας απομα-κρύνει από την πίστη μας, για να μας απομακρύνει από την ευσέβεια, από την Εκκλησία του Χριστού και την εν Χριστώ ζωή για την οποία αγωνιζόμεθα".

Παραμονή τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Κουλακιώτου καί ἡ Χαλάστρα ἑορτάζει καί πανηγυ-ρί-ζει τή μνήμη ἑνός ἀπό τούς δύο πολι-ούχους της.

Ἑορτάζει καί πα-νη-γυρίζει τή μνή-μη ἑνός νεομάρ-τυ-ρος, ἑνός γεν-ναίου τέκνου της, πού τόλμησε στά δύσκολα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, νά σταθεῖ ὄρθιος ἐνώ-πιον τοῦ ἀλλο-θρήσκου κριτοῦ καί νά ὁμολο-γήσει μέ θάρρος καί γενναιότητα τήν πίστη του στόν Χριστό.

Ἑορτάζει καί πανηγυρίζει τή μνή-μη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀθανα-σίου τοῦ Κουλακιώτου, ὁ ὁποῖος ἀντιστάθηκε μέ σθένος προκειμέ-νου νά μήν πέσει στήν παγίδα πού τοῦ ἔστησαν οἱ Τοῦρκοι, γιά νά τόν κάνουν νά προδώσει τήν πίστη του, καί προ-τίμησε τό μαρτύριο προ-κειμένου νά μήν χωρισθεῖ ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, προκει-μέ-νου νά δώ-σει ἕνα μήνυμα ἐλπίδος καί αἰσιο-δοξίας στούς συμπολίτες του, ὅτι δηλαδή μποροῦν καί ἐκεῖ-νοι νά μείνουν πιστοί στόν Χριστό, μποροῦν καί ἐκεῖνοι νά κρατήσουν τήν πίστη τους καί νά μήν ξεγε-λα-στοῦν ἀπό τά τεχνάσματα τῶν κατα-κτητῶν, πού μέ κάθε τρόπο ἐπιχειροῦσαν νά τούς παρασύρουν καί νά τούς κάνουν νά ἀρνηθοῦν τήν πατρώα εὐσέβεια.

Γιατί, ὅπως προσπάθησαν οἱ Τοῦρ--κοι νά παγιδεύσουν τόν ἅγιο Ἀθα--νάσιο, λέγοντας ὅτι δῆθεν ὁμο--λόγησε πίστη στόν δικό τους Θεό, ἄρα ἔπρεπε ἤ νά

δηλώσει ἐπί-σημα ὅτι ἀρνεῖται τόν Χριστό ἤ νά πεθάνει, ἔτσι μέ τόν ἴδιο τρόπο προσπαθοῦσαν νά παγιδεύ-σουν καί ἄλλους χριστιανούς, πού πίστευαν ὅτι θά φοβηθοῦν τόν θά-νατο καί θά προτιμήσουν νά ἀρνη-θοῦν τήν πίστη τους.

Καί τό ἐπε-δίω-καν αὐτό οἱ κατα-κτη-τές, γιατί γνώριζαν ὅτι ἄν οἱ πατέρες μας διατηροῦσαν, ἄν καί σκλα-βωμένοι ἐπί αἰῶνες, τήν ἐθνική τους ταυ-τότητα, διατηροῦ-σαν τήν ἐθνική τους συνείδηση καί δέν ξεχνοῦσαν οὔτε τή γλώσσα οὔτε τήν ἱστορία τους, αὐτό τό χρω--στοῦ-σαν στήν πίστη τους, τό χρω-στοῦσαν στήν Ἐκκλησία, πού βοηθοῦσε νά μήν ἀφομοιωθοῦν μέ τούς κατακτητές, ὅπως συνέβη μέ ἄλλους λαούς, καί νά μήν χάσουν τήν ἐλπίδα τους γιά τήν ἐλευθερία.

Σέ αὐτή τή δόλια ἐπιδίωξη τῶν κα-τακτητῶν ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Κουλακιώτης ἀντιστάθηκε, ὄχι μό-νο γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά καί γιά ὅλους τούς συμπολίτες του. Ἀντι-στάθηκε μέ τή θυσία καί τό μαρ-τύ-ριό του, ἔστω καί ἄν ἀκόμη καί ὁ ἴδιος του ὁ πατέρας τόν εἶχε ἐγκα-ταλείψει, ἐπειδή ντρεπόταν, γιατί νόμι-ζε ὅτι τό παιδί του ἀρνήθηκε τήν πίστη στόν Χριστό.

Ἀντιστάθηκε ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, δίνοντας παρά-δειγμα πίστεως ἀλ-λά καί θάρρους, πού ἐνίσχυσε τήν πίστη καί τή δύναμη ὅσων τόν γνώ-ριζαν καί ὅσων ἔζησαν ἀπό κοντά τήν ὁμο-λο-γία τῆς πίστεως καί τό μαρτύριό του.

Γι᾽ αὐτό καί τόν τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας. Γι᾽ αὐτό καί τόν τιμᾶ ἡ Χαλά-στρα, ἡ γενέτειρά του, ἀλλά καί ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι καί ἰδιαιτέρως ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, καί μάλιστα αὐτόν τόν χρόνο, κατά τόν ὁποῖο ἑορτάζουμε τήν ἐπέτειο τῶν 200

χρόνων ἀπό τήν ἔναρξη τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821. Γιατί, ὅπως εἴπαμε καί μέ ἄλ-λες εὐκαιρίες φέτος, ἄν ὁ Ἑλληνι-σμός μπόρεσε νά ἀντέξει στά 500 χρόνια τῆς σκλαβιᾶς καί νά ξεση-κωθεῖ γιά νά κερδίσει τήν ἐλευθε-ρία του, τό χρωστᾶ καί στούς νεο-μάρ-τυρες, πού θυσιάσθηκαν καί γιά τήν πίστη ἀλλά καί γιά τήν πατρίδα.

Ἡ ὁμολογία ὅμως καί τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ Κουλακιώτου δέν εἶχε σημασία μόνο τήν ἐποχή κατά τήν ὁποία συνέβη. Ἔχει σημασία καί σήμερα, σέ μία ἐποχή πού δέν ζοῦμε βέβαια ὑπό τήν ἐξουσία ἑνός ἀλλοθρή-σκου κατακτητοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ζητᾶ νά ἀρνηθοῦμε τήν πίστη μας, ζοῦμε ὅμως σέ ἕνα κόσμο γεμάτο ἀπό προκλήσεις, σέ ἕναν κόσμο γε-μάτο ἀπό παγίδες καί πειρασμούς, τούς ὁποί-ους χρησιμοποιεῖ ὁ πονη-ρός γιά νά μᾶς ἐξαπατήσει καί νά μᾶς ἀπομα-κρύνει ἀπό τήν πίστη μας, γιά νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τήν εὐσέβεια, ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί τήν ἐν Χριστῷ ζωή γιά τήν ὁποία ἀγωνιζόμεθα.

Καί μπορεῖ ἐμεῖς νά μήν ἀντιμε-τω--πίζουμε τό προφανές δίλημμα πού ἀντιμετώπιζε ὁ ἅγιος Ἀθανά-σιος, νά ἀρνηθοῦμε δηλαδή τήν πί-στη μας ἤ νά μαρτυρήσουμε γι᾽ αὐ-τήν, ἀλλά ἄν δέν εἴμαστε προσε-κτι-κοί, ἄν ἐνδίδουμε στίς διάφορες προ-κλή-σεις, τότε κινδυνεύουμε σι-γά-σιγά, μέ μικρές κάθε φορές ὑπο-χωρήσεις, στίς ὁποῖες δέν δί-νουμε σημασία, νά ἀπομακρυνθοῦμε καί ἀπό τήν πίστη μας καί ἀπό τήν Ἐκ-κλησία τοῦ Χριστοῦ.

Γι᾽αὐτό θά πρέπει νά εἴμαστε ἰδι-αί-τερα προσεκτικοί καί νά ἀκολου-θοῦ-με μέ

πιστότητα μόνο ὅσα λέγει ἡ Ἐκκλησία μας. Γιατί μόνο ἀκού-οντας τή φωνή τῆς Ἐκκλη-σίας, ἀκο--λουθοῦμε τόν Χριστό καί εἴμα-στε βέβαιοι ὅτι ὁ δρόμος τόν ὁποῖο βαδίζουμε μέ τή χάρη του δέν θά μᾶς ὁδηγήσει μακριά του καί δέν θά μᾶς κάνει νά τόν ἀρνη-θοῦ-με, ὅπως δέν τόν ἀρνήθηκε καί ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Κουλακιώτης, τόν ὁποῖο τιμοῦμε ἀπό σήμερα.

Ἄς ἐπικαλούμεθα τή βοήθειά του καί τίς πρεσβεῖες του, ὥστε ἀδια-φο-ρώντας γιά τίς προκλήσεις τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ κόσμου πού ὑπάρ--χουν γύρω μας, νά μένου-με ἑδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στήν πί-στη μας, ὅπως καί ὁ ἅγιος νεομάρ-τυς Ἀθανάσιος.

Εἶναι εὐκαιρία, ἄν θέλουμε πράγματι νά τιμήσουμε τόν ἅγιο Ἀθανάσιο, νά μιμηθοῦμε τή ζωή του. Δηλαδή τί νά μιμηθοῦμε; Δέν καλούμεθα σέ μαρτύριο, οὔτε νά ἀλλάξουμε τήν πίστη μας, ἀλλά νά ἔχουμε μία πίστη δυνατή, μία πίστη πού νά τήν ὁμολογοῦμε καθημερινῶς στή ζωή μας, σέ κάθε εὐκαιρία, ὄχι νά δραπετεύουμε καί νά μή μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι «ναί, εἴμεθα ἄνθρωποι τοῦ Χριστοῦ, εἴμεθα ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας, ζοῦμε ἐν Χριστῷ».

Γιατί διαφορετικά, ἄν εἴμεθα χλιαροί, δέν μᾶς θέλει ὁ Θεός. Θά μᾶς ἐμέσει, λέγει ἡ Ἀποκάλυψη, τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, ἐάν δέν εἴμεθα ζεστοί στήν πίστη μας, ἐάν εἴμεθα χλιαροί. Γι᾽ αὐτό «στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετά φόβου» καί οἱ ἅγιοί μας ἐδῶ, καί ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης, εἶναι παραδείγματα ζωῆς. Ἐκεῖνοι δέν

σκέφτηκαν οὔτε τά νιάτα τους οὔτε τή ζωή τους οὔτε τήν περαιτέρω πορεία τους, ἀλλά μέ ἕνα λόγο εἶπαν «ναί, εἴμεθα τοῦ Χριστοῦ». Καί ἔτσι ἐμαρτύρησαν καί ὁ ἕνας καί ὁ ἄλλος.

Ἄς ἔχουμε, λοιπόν, τήν εὐχή τους καί ἄς πρεσβεύουν καί γιά τόν καθένα μας χωριστά ἀλλά καί γιά τήν πόλη μας καί γιά τήν πατρίδα μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK